

syntes at gaa ud fra, at det Spørgsmaal nu var endeligt ordnet, saa var det ganske fejlagtigt — *ingenlunde*, føjede den højtærede Kirkeminister til. Jeg vil gerne spørge den højtærede Kirkeminister, hvad der ligger i dette „ingenlunde“. Ligger der deri, at den højtærede Kirkeminister nu vil fratage Ryslinge Valgmenighed Anerkendelse, saa længe den staar med Pastor Torquild Skat Rørdam som Præst, eller vil lade Fyns Biskop træde i Virksomhed og maaske rejse en Højesteretssag mod ham? Jeg synes virkelig, man ovre i Ryslinge Valgmenighed har et vist Krav paa at faa at vide, hvad Ministeren tænker paa, man har ikke Lov til at lade dem svæve i Uvished i saa Henseende, og jeg tror, den højtærede Minister kan være ganske rolig for, at Sagen nu er afklaret derovre. Der er da ogsaa gaaet saa lang Tid hen, at man maa gaa ud fra, at Folkene derovre ved, hvad de vil — men saa bør de ogsaa vide, hvad den højtærede Kirkeminister vil. Jeg synes ikke, man har Lov til i Længden at lade dem være i Uvished derom.

Den højtærede Minister fastholder, at der maa oprettes et nyt Sjællands Stift, og han anfører, at den nuværende Biskop er alt for overbebyrdet. Jeg har stillet Forslag om Aflastning, og jeg har ikke hørt, at den højtærede Kirkeminister har kunnet modsig, at der er adskillige Muligheder for betydelig Aflastning for Sjællands Biskop. Saa følger den højtærede Kirkeminister til, at Bekostningen spiller ingen Rolle, en 20 000—30 000 Kr. — hvad betyder det? Jeg maa tilstaa, at det for mig er en lidt besynderlig Tale; i en Tid som den, vi nu oplever, hvor jeg dog mente, at man skulde sætte alle Kræfter ind paa at spare mest muligt, mener den højtærede Kirkeminister, at en 20 000—30 000 Kr. — jeg tror for øvrigt, det bliver meget mere — spiller ikke nogen Rolle. Ja, hvis det var absolut nødvendigt, maatte det jo til, men da det er en Udgift, som er absolut unødvendig, finder jeg det ganske uforsvarligt ikke at spare den.

Jeg vender mig derefter til Udtalelser, der er fremsat under Forhandlingerne af forskellige Talere, og da navnlig af tre ærede Medlemmer af Partiet Venstre. Jeg maa tilstaa, at man gennem de tre Udtalelser faar en underlig Fornemmelse af broget Forvirring indenfor Partiet Venstre, naar det gælder de kirkelige Spørgsmaal. Den første Taler var det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard. Han udtalte sig, bortset fra en Indledning, som stod besynderligt til Fortsættelsen, meget skarpt

om de afgørende Stridspunkter i de foreliggende Lovforslag, han udtalte sig for almindelig Valgret, mod Bispevalg o. s. v. Men derefter kom det ærede Medlem Hr. Blang. Han gik til den anden Side; havde det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard været skarp mod Lovforslagene, saa var det ærede Medlem Hr. Blang jo ovenud fornøjet, ja, han syntes endda, man burde være gaaet noget videre — for Resten ikke saa helt lidt videre, idet han kunde have ønsket, at der var kommet Forslag om Nedsættelse af et Nævn, som skulde sørge for at fastslaa, hvad der er evangelisk-luthersk; det skulde være saadan en Slags Justernævn, som kunde sørge for, at man altid vidste, hvad der var evangelisk-luthersk. Det ærede Medlem har aabenbart en Fornemmelse af, at det er ikke saa helt let at klare dette, og derfor griber han resolut til den Udvej: Lad os faa et Nævn, som til enhver Tid kan afgøre det og sige: *Det er evangelisk-luthersk, og det er det ikke*. Jeg maa tilstaa, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ret i, at det er en besynderlig Tale for en Venstremand, og jeg forstaar Fortsættelsen, at det ærede Medlem Hr. Blang ønsker, at den højtærede Kirkeminister hurtigst muligt skal tage Anerkendelsen fra Ryslinge Valgmenighed. Saadan Tale kan man altsaa i dette Øjeblik høre fra Partiet Venstre, uden at nogen finder Anledning til paa det bestemteste at tage Afstand derfra.

Mellem disse to Yderpunkter indenfor Partiet Venstre staar saa det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, som skal søge at balancere den af, og jeg maa sige, at han gjorde et virkelig dygtigt Forsøg derpaa. Det ærede Medlem sagde, at han vilde ikke tale om de foreliggende Lovforslag, han vilde kun fremsætte nogle almindelige Betragtninger, og det gjorde det ærede Medlem saaledes, at der ud af de almindelige Betragtninger kan komme, hvad det skal være; størst Sandsynlighed er der dog sikkert for, at der kommer en Tilslutning til de foreliggende Lovforslag. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlems noget uklare Tale, var han i Virkeligheden en Modstander af Kirkeforfatningen, men han siger som saa: Vi har den jo allerede, vi har Menighedsraadsloven, og det er et Stykke Kirkeforfatning, og han bebrejder dem, der er ivrige Modstandere af en Kirkeforfatning, at de overhovedet er gaaet med til en Lov om Menighedsraad. Jeg maa give det ærede Medlem Ret i, at det er et Stykke Kirkeforfatning, men et Stykke Kirkeforfatning, som man ikke har tænkt sig skulde anvendes ud over de stedlige Sognemenigheder. Jeg kan i saa